

1. Scenariusz lekcji – Bale w karnawale

a.

b. 1. Cele lekcji

i. a) Wiadomości

Uczeń wie:

1. Co oznaczają słowa „karnet”, „kotylion”;
2. Skąd pochodzi karnawał;
3. Jak obecnie obchodzi się karnawał.

ii. b) Umiejętności

Uczeń umie:

1. Zaprosić na bal w formie ustnej i pisemnej;
2. Wykonać samodzielnie karnet i kotylion;
3. Dostrzec zmianę znaczenia sformułowania „nienaganny sposób bycia” w odniesieniu do dzisiejszych czasów.

c. 2. Metody i formy pracy

Metody nauczania: praca ze słownikiem, twórcze działanie, ćwiczenia Dennisona, drama.

Formy pracy: praca w grupie, praca indywidualna.

3. Środki dydaktyczne

Słownik języka polskiego, słownik frazeologiczny; materiały przyniesione przez uczniów dotyczące historii karnawału i sposobu jego świętowania.

d. 4. Przebieg lekcji

i. a) faza przygotowawcza

- „Burza mózgów” wokół słowa „karnawał” oraz tworzenie akrostychu tematycznego z użyciem liter wchodzących w skład wyrazu „karnawał”.
- Poszukiwanie korzeni karnawału, rozpoczynające się od wyjaśnienia znaczenia słowa w słowniku języka polskiego.
- Wymiana doświadczeń – informacji na podstawie przyniesionych materiałów.

W grupach uczniowie w sposób przystępny i czytelny gromadzą przyniesione materiały i opracowują je w formie np. collage’u, plakatu reklamowego, krótkiej ulotki informacyjnej.

- Przedstawienie prac całemu zespołowi klasowemu z uwzględnieniem zasady, że kolejna grupa mówi tylko o tym, czego nie było w pracach innych zespołów.

● Podsumowanie tej części lekcji dotyczy wyłonienia cech charakterystycznych dla karnawału dawniej i dziś, zapisanie ich w formie punktów do zeszytu.

ii. b) faza realizacyjna

Znalezienie w słowniku języka polskiego definicji pojęć: „kotylion” i „karnet”.

1. Zapisanie znaczenia słów do zeszytu w postaci kaligramów.
2. Omówienie funkcji i zastosowania kotyliona i karnetu na balu dawniej i dzisiaj.
3. Pokazanie przykładowych wzorów omawianych pojęć.
4. Wykonanie w grupie kilku przykładowych kotylionów i karnetów.
5. Uczniowie siadają wygodnie (może być w pozycji Dennisona) i wsłuchują się w wybraną melodię np. walca. Nauczyciel zachęca uczniów, aby wyobrazili sobie, że znajdują się na balu.
6. Rozmowa o wyobrażonej sytuacji, kto był kim, w jakich okolicznościach się znajdował?
7. Sytuacja dramowa: uczniowie wchodzą w role:
 - organizatorów balu, którzy planują zabawę, dzwonią do osób, mogących im pomóc w organizacji;
 - uczestników balu, którzy orientują się jaką formę balu przybierze, w jakich kostiumach wystąpią, i przypominają sobie podstawowe zasady dobrego wychowania, których przestrzegają na balach;
 - obserwatorów, notujących swoje spostrzeżenia dotyczące pracy grup.
8. Omówienie zainspirowanej sytuacji. Wspólne określenie, które czynności są niezbędne, a z jakich można zrezygnować.

iii. c) faza podsumowująca

- Wyjaśnienie pojęcia „nienaganny sposób bycia” i określenie zasad dobrego wychowania obowiązujących dawniej i dziś.
- Uczniowie pracują w parach, przykładowo zapraszając się na bal.
- Przypomnienie z jakich elementów składa się pismenne zaproszenie i zapisanie ich w formie punktów do zeszytu.

e. 5. Bibliografia

1. Dennison G.i P., *Gimnastyka mózgu*, Korporacja Kinestetyki Edukacyjnej Ventura, Kalifornia, USA, Warszawa 2001.
2. Pankowska K., *Edukacja przez dramę*, WSiP, Warszawa 1997.
3. Ziółkowska M., *Szczodry wieczór, szczodry dzień...*, Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza, Warszawa 1989.

f. 6. Załączniki

i. a) Karta pracy ucznia

brak

ii. b) Zadanie domowe

Na ozdobnej kartce wykonaj zaproszenie na bal karnawałowy dla wybranej przez siebie osoby. Pamiętaj, aby wystąpiły w nim wszystkie niezbędne elementy (kto zaprasza, kogo, na co, kiedy i gdzie odbędzie się bal).

g. 7. Czas trwania lekcji

2 godziny lekcyjne

h. 8. Uwagi do scenariusza

Lekcja może rozpocząć cykl lekcji poświęconej karnawałowi, może być realizowana w bloku z innymi przedmiotami.

W zależności od tempa pracy uczniów czas trwania lekcji może ulec zmianie – wydłużeniu do 3 godzin lekcyjnych.